

(Trích Phần Nhßt Ký)

Chß kém cô năm tußi mà gia đình bßt tôi phßi gßi Nghißm bßng chú. ßc thßt. Cái lý do gißn dß vì Nghißm là bßn hßc cßa chú Út tôi. Mßi lßn Nghißm đßn nhà chuyßn trò vßi chú Út nßi bàn hßc là tôi không thß bß qua đßp lßn nhìn cái khuôn mßt chß đßn, chißc mũi cao to thß hißn mßt con ngßi tß tin và đßc bißt là đôi mßt. Mßt gì mà đen lay lßy nhìn ai nhß là cßp hßn ngßi ta. Nhßng lúc đß, ý nghĩ chßt đßn vßi tôi là Nghißm đßu có đßng giß vai chú cßa mình. Mà cho dù là vai chú tßm coi nhß vßy đß thì cũng không cßm tôi yêu cái con ngßi ßy.

Mßi tình gißa tôi vßi Nghißm hßi gißng chuyßn chú Đßt và cháu Dißm cßa Chu Tß nhßng đßng nßy tôi cũng đß 17 tußi ta rßi. Lßp đß tam chß nhß nhßt gì đßu mà hß gßp tôi là anh ßy cß cái gißng kß cß : “ Chú Út có nhà không hß bé Dißu Khoa, chú Nghißm vào gßp chú Út tí nhß !” Mßi lßn nhß thß tôi mußn hét to lên: “ Đßp cái chßc “chú”cßa anh đß !”. Nhßng rßi đành xußng gißng đóng vai “cháu” rßt ß là nßn nßp : “ Mßi chú vào!”

Trong khi đß, Hoàng Thißu Long, anh rußt cßa nhß bßn Thißu Hßng lßn hßn tôi ba tußi mà tôi vßn kêu bßng tên, xem chßng anh chàng vßa ý lßm. Khi đßn nhà Hßng mßn sách là Long nißm nß đón tißp tôi vßi thái đß rßt hòa đßng, chßng hß hßng hách kißu “chú Nghißm”. Bißt tôi thích ăn trái trßng cá, Long kéo tôi ra sau vßn hái nhßng trái chín mßng, thßm lßng bß vào chén nßc rßa sßch, mßi tôi rßt lßch sß.

Tßi và Thißu Hßng cùng thi đßu lßp đß thßt trßng Gia Long. Tß đß, hai đßa tôi vßa là láng gißng vßa là bßn hßc. Ngày ngày đßn trßng, chúng tôi đi trên hai chißc xe solex. Cũng cßn nhßn mßn nhß đß cái đßu lßng là hß tôi có cái gì thì Long sßm cho em gái mình thß đß. Chßng hßn, ba tôi mua cho tôi chißc xe solex hßi đßu năm đß Tß thì hai tháng sau Hßng cũng có chißc xe cùng loßi. Tßi bß nón lá thay bßng chißc mũ rßng vành màu hßng, chß mßt tußn lß sau là Hßng có chißc mũ cùng hißu màu xanh nhßt. Bß áo dài đßng phßc màu trßng thßng may bßng vßi Pô-pß-lin, Long lßi may cho em gái mình loßi vßi Ka-tê mßn mßng hßn. Nhìn chúng tôi, có ngßi trßng trß : “Nhà ai mà đß cßp song sinh đßp nhß trắng rßm”.

Tình bạn của chúng tôi gần bó suốt sáu năm dài từ lớp p đ Th t cho đến đ Nh . Hôm nay, đ t ng t H ng h i t i :

- Nghe nói chú Nghiêm của bạn ra trường xong sẽ chọn binh chủng Nh y Dù phải không ?

Tôi ngạc nhiên nhìn H ng, nghĩ thầm : “Chú Út có bao giờ nói với Nghiêm về mình đâu, tin tức này làm sao con nhà bạn biết. Tôi đâm nghi ngờ nên hỏi dò:

- Gì thế. Trong nhà của bạn ngoài ngô khoai hay, ông bạn nói với bạn phải không ?

- , anh Nghiêm hỏi mình có thích không .

B ng tìm tôi nói đầu, đ u choáng váng quay cuồng. Nhìn g ng m t tái mét, Long t ng tôi trúng gió, li n nh y t trên cây tr ng cá xu ng đ t. H n dìu tôi vào nhà r i ch y đi l y đ u Nh Thiên Đ ng xoa trên trán , trên thái đ ng tôi. Nh ng i m t h n, tôi c đ m c cho anh ta ph c v . Long rót ly trà nóng đ a tôi u ng, b o tôi ng m g ng cho đ l nh, tôi làm theo răm r p. Ch ng ki n c nh đó, H ng tr m t nhìn tôi kinh ngạc, nh th m: “ Ngày th ng con nhà bạn b nh h t ch ch , sao hôm nay l i đ b o đ n th ?”

Tôi ra về mà câu tr l i của H ng vẫn còn văng v ng bên tai : “ , anh Nghiêm hỏi mình có thích không”. Nh v y là hai ng i đã có tình ý với nhau rồi !

Cái tiếng “Anh Nghiêm”, con nhà H ng gọi rất tự nhiên. Tôi sao biết tôi phải gọi “chú Nghiêm” một cách g ng g ng, kh s nh th ? Ch ng l cái t “chú” r ng tu ch l i tr thành b c t ng kiên c ngấn c n tình yêu. Tôi định nhìn r ng tr c sau rồi tôi cũng s l t đ cái “ch c chú” vô nghĩa đó đ đ n với Nghiêm.

Con nhà H ng ng Nghiêm là chú bà con trong dòng họ nhà tôi nên không hề gì ý t . Có l n, H ng so sánh

:

- B có hai ông chú hai thái c c. Một ông nh thiên th n, một ông t a vua h gi i.

Truyện Tình của Diêu Khoa

Tác Giả: Hồ Nhiên Nguyễn Tấn Ích
Thứ Tư, 10 Tháng 3 Năm 2010 23:01

Tôi phát vào vai nó hồi :

- Thấy bạn chọn ông nào? Nếu thích làm Hoàng hậu vua thì gì í, tôi sẽ nói với chú Út rằng có nàng tiên tên Thiệu Huệ xin “đầu quân” làm “Hoàng hậu” của “Thánh hoàng”.

Hệng đi vào phòng tôi:

- Chọn ai nữa để “Thiên hoàng” chọn như cô đi đâu!

Tôi tức tối, trừng mắt nhìn nó, cười cáo:

- Đừng có ham, đã là Hoàng hậu thì chẳng bao giờ được “Thiên hoàng” Mất hôm, tôi và Nghiêm đứng ngoài hàng hiên chuyện trò, chờ t Hệng đến nhà tôi mượn sách . Lúc ra về Hệng lên tiếng : “ Chào anh Nghiêm em về ”.

Tôi nói xong :

- Thấy tôi đi, nó cùng tu với Diêu Khoa mà đứng c g i “ngồi i ta” bạn anh, thích thật. Chợt nhận ra câu nói của mình hơi hên quá bèn vội vàng lên tiếng để khỏa lấp :

- Chú Nghiêm nhìn xét thế nào giữa con nhà Thiệu Huệ và cháu?

Nghiêm nhìn tôi thoáng giây với ánh mắt ngỡ ngàng nhìn tôi :

- Thiệu Huệ có duyên ngầm, thông minh nhưng không thể sánh được với nét đẹp riêng của Diêu Khoa. Cháu về có bạn lĩnh về có cá tính mạnh mẽ . Không khí đang ngẹt ngào bạn xen

ch “cháu” đứng ng ng t khi n tôi chán n n b vào nhà. Nghiêm nhìn theo tôi l c đ u. Th t ra, anh y cũng ch ng l gì cái thái đ b t th ng c a tôi khi ph i nghe ti ng “cháu” tr n tru t mi ng c a Nghiêm. Tôi đ nh h i: “N u đ c ch n ng i yêu m t trong hai, chú ch n ai?” Nh ng không nén đ c c n b c b i , tôi v ng v đ m t c h i.

Tôi bi t Long yêu tôi, m t tình yêu th m kín. Thi u H ng c nghĩ là tôi thích anh ru t nàng. Nh ng Long không ph i là đ i t ng cho tôi chú ý. Anh chàng có màu da tr ng, môi đ th m nh con gái. Đ u xong tú tài, Long tham đ k thi tuy n vào làm vi c cho tòa đ i s Hoa K . Không bi t làm công vi c gì nh ng đ c sang M sáu tháng r i tr v , gi thì hái ra ti n. Ngày sinh nh t c a tôi ba má tôi có khi còn quên, nh ng Long thì không bao gi thi u món quà dành cho tôi. Món quà sinh nh t không th t ch i, vì v y mà tôi n Long, món n b t đ c dĩ.

Nhân ngày l , chú Út và Nghiêm t quân tr ng v phép, Long r m i ng i đ t m bi n Vũng Tàu trên chi c xe Jeep bỏ tròn c a anh ta. Chúng tôi đ n t ùm Bãi Sau, n i có nh ng gành đá và phong c nh nên th . Chú Út r t thích b i, dân H i quân có khác! V a đ n n i là chú nhào ra đùa v i sóng bi n. Thi u H ng bám sát Nghiêm không đ h cho anh chàng n a b c. B c quá, tôi kéo Long ch y đùa trên khu có nhi u gành đá. Khuôn m t Long r ng r , tình yêu long lanh trong ánh m t. Tôi c m th y th ng h i Long nhi u h n là thích thú. Khi nh y qua k đá b t ng tôi b tr t chân r t xu ng h . Long không đ s c đ a tôi lên ph i g i Nghiêm đ n giúp. Tôi ôm l y c Nghiêm, đôi tay kh e m nh c a chàng nâng tôi lên nh b ng m t đ ùa bé. G c m t vào b ng c n nang c a chàng, n c m t tôi ch y đ m đĩa. Tôi khóc nh m t đ a tr th h n d i nh ng ch ng ai bi t đó là n c m t cô đ n, n c m t c a tình yêu đ n ph ng. Long ng là tôi b đau đ n vì v t tr y n i đ u g i nên v i ch y đ n xe l y thu c sát trùng và băng đ bu c v t th ng. Lúc v ng ng i tôi hôn vào chi c c kh e m nh c a Nghiêm, mùi m hôi pha mùi n c bi n khi n lòng tôi nao nao. Trong c n say tình ng t ngây, tôi mu n bày t tình c m c a tôi v i chàng nh ng b t ch t Nghiêm h i nh : “Cháu đau l m ph i không?”. B ng lòng tôi chùng xu ng r i c n gi n bùng lên. Đ y Nghiêm vu t kh i đôi tay, tôi lao th ng đ n chi c xe c a Long.

M t năm sau tôi nh n l i c u hôn c a Tuyên b t ch p s ph n đ i c a gia đình. Anh y l n h n tôi m i hai tu i, m t tài phi t giao đ ch r ng rãi đ m i gi i. L thành hôn đ c t ch c t i nhà hàng trên bãi bi n Vũng Tàu. Tuyên hoàn toàn ch đ ng m i b n bè và quan khách. Ngoài s hi n đ n c a gia đình, tôi không m i m t ai, k c Long và Nghiêm.

Gi a b a ti c, có ng i đ n báo tin Long đã t n n trên đ ng đ n d ti c c i khi n tôi bàng hoàng. Long lái chi c xe Jeep t Sài gòn b l c tay lái đâm vào g c cây cao su khi g n t i Vũng Tàu. Nh m t ti ng sét gi a cu c vui, tôi th t s đau đ n.

Sau buổi tiệc, tôi yêu cầu Tuyên hãy bỏ chuyện đi học sang tuấn trắng mắt tôi Đà Lạt mà chàng đã chuộc nó về. Tuyên thì thái độ gì nể trộm yêu cầu bắt chết của tôi. Chàng hỏi lý do và tôi không hề gì u gì m là con vợ Sài Gòn để đám tang của Long và những buổi của siêu thị chùa. Không để cho Tuyên kịp phản ứng, tôi cướp lấy ra xe về về Sài Gòn.

M& Long đau đớn ôm tôi như ôm đứa con dâu mà bà từng hy vọng. Bà thì trách mình là đã báo tin ngày nào của tôi cho con trai bà.

Thật thì Long vẫn toàn vẹn. Chàng bỏ chết tôi do tay lái ép vào ngực. Tôi hôn Long và đã rời những giọt nước mắt ân hận trên khuôn mặt trộm bích của chàng. Long là đứa con trai duy nhất và là cột trụ của gia đình. Ba của Long đã chết từ lâu sau lần trộm ngã b& để mất máu não. Long mất đi là để lại gánh nặng gia đình cho Thiệu Hùng. Cả mẹ Long và hai chị em Thiệu Hùng đều không biết tôi yêu Long chỉ là trò “mèo v&n chuột” để trả đũa Hùng đã theo đuổi Nghiêm.

Tôi không ngờ tình yêu đến ph&ng của Long như bóng ma vây bắt tôi. Từ sau ngày tang hình như Long cảm ám như khi nhìn thấy tôi mỗi ngày mỗi sa sút. Tuyên thì ghen với bóng ma của Long mất đi tôi đã gì thích và kết hợp sự thực. Ngày tháng qua, cái thai của tôi mỗi ngày mỗi lớn thì xa cách và lớn như một của Tuyên càng ngày càng tăng. Tôi bỏ về nhà của ba má tôi lấy lý do chờ đợi ngày sanh.

Một hôm tôi gội như tóc gội cho má tôi. Chết có một vết gì đó tựa như bàn tay như buổi vuốt tóc xuống gội sau ót tôi rồi gội gội đó. H&i lớn khác thường chuy&n vào từng sợi tóc nhìn kỹ thấy theo sự ng&ng khi nhìn tôi rùng mình. Quay đầu nhìn ra sau, tôi ch&ng thấy một ai. L&n khác, tôi gội để sách trên chiếc ghế trong phòng học của chú Út, cái bàn tay như y&i vuốt từ sau gáy vòng quanh theo c&. Tôi quay đầu thì nhanh để bắt gặp người nào trên chiếc mình những phía sau chỉ là bức tường trống không. Chết nghĩ đến hôn ma của Long vẫn v& tình còn v& v&ng đầu đây. Tôi nghe rõ tóc gáy, rồi vùng ch&y xuống lau khô chuy&n n&y về ba má tôi. Ông bà cho rằng đó là cơn gió lớn, vì y&u sự nên tôi có cảm giác như thế.

Vào đêm r&m tháng bảy, tôi đang ngủ mà tai vẫn nghe v&ng v&ng tiếng mõ tiếng kinh từ phía nhà Thiệu Hùng vọng qua. B&ng như tiếng khua leng keng va vào nhau của tấm sáo màn của khi nhìn tôi như giấc. Về mặt nhìn quanh phòng để ánh sáng lớn, tôi chết thấy một bóng người ở mặt áo quần trộm để ng&n chân gối ng&n nhìn tôi đăm đăm, hai tay ôm lấy ngực. Tho&t đầu, tôi nghĩ là Tuyên, ch&ng tôi. Nhìn kỹ hơn là khuôn mặt trộm bích của Long với ánh mắt đau khổ. S& quá, tôi hét

lên:

- Ba má ! Thờng... Long !

Cả nhà thờc giờc ừa vào phòng. Hôm sau tôi đời phòng mà bóng ma đó vờn xuờt hiờn liên tiờp trong ba đêm liờn. Cườc i cùng, má tôi sờm hoa quờ mang qua nhà má Long đờ tôi đích thân vái trờc bàn thờ Long xin chàng đờng vờ nhất tôi. Thờt là linh nghiờm, hờn ma bóng quờ cả Long không còn xuờt hiờn sau nhờng đêm đó nờa.

Ngày Rờm tháng Tám, trời Sài Gòn nóng bờc vô cùng. Tôi đang ngờc i chờc i tóc cho má tôi bên khung cửa sờ. Tờ nhiên linh cờm báo cho biờt có ngờc i đang nhìn tôi. Trờc nhìn lên tôi hờt hoờng thờy mờt bóng ngờc i đờng chờn ngang khung cửa lờn. Ban đờu tôi thờng thờy đờy hờc cùng trờng ngờ vờ ba tôi đờn thăm nhờng khi nhìn kờ thì đúng là khuôn mờt cả Long. Tôi kêu lên :

- “Má, thờng Long nó đờng ngoài cửa kia kìa!”.

Má tôi vờa nhờng mờt nhìn thì bóng ma biờn mờt. Tôi sờ quá lên cửa sờt suor mờt ngày. Ngày thờ hai cửa đau bờng nời lên đờ đời, sau đó là chờng băng huyờt xờy ra. Bác sĩ cho biờt tôi bờ hờ thai.

* * *

Nhờng ngày nờm đờng sờc tời nhà ba má tôi hoàn toàn yên tỡnh. Nghe tin mờt đờa con, Tuyên có đờn thăm tôi nhờng tờ ra bình thờn. Phờn tôi thì cờm thờy chán nờn trờc thái đờ nghi ngờ cả chờng. Nờu Tuyên ghen đúng đời thờng tình yêu cả tôi là Nghiêm thì đó là nời vui ngờm. Đờng nờy chàng ghen vời Long càng khi nờ tôi thờc tời thêm. Do tình cờm bờc đờng và tính thờng ngờ nh cả tôi khi nhờn lời lờy Tuyên đã đờa đờn mờt hờu quờ không lờng là tình vờ chờng không mờn nờng khờng khít, không nâng niu trân quý nhờng giờ phút bên nhau.

Sau ngày thờt nghiờp Sĩ quan Hời quân, Chú Út vờ thăm gia đờnh trờc khi trình diờn đờn vờ. Và thờt bờt ngờ Nghiêm đờc nghờ phép thờng niên đã thờ đờn vờ đóng quân thời miờn Trung vào Sài gòn cũng ghé thăm. Lờa đờn nời chiờn trờng và nhờng tháng ngày hành quân đờm mờa dời nờng trông chàng rờn rời phong sờng hờn. Cờm tay tôi vời gờng mờt nghiờm nghờ theo thói quen cả cờp chờ huy hời thăm binh sĩ đờc i quyờn, tôi nhìn Nghiêm phờ cờc i, khiờn chàng lung túng :

- Thờ nào, cháu...

Tôi ch&n l&i :

- Ô hay, Diu Khoa đã có ch&ng con r&i mà v&n còn cháu v&i bé n&a sao ?

Nghiêm đ& m&t nín l&ng, tôi ti&p :

- C&m anh g&i Khoa b&ng cháu n&a nh&. Hãy g&i là “ Bà Tuyên” ho&c quá l&m có th& g&i b&ng tên Diu Khoa. Nghiêm đ&t gói quà trên bàn trang đ&m r&i si&t ch&t tay tôi h&n tu&n sau s& tr& l&i.

Ngày Nghiêm đ&n t& bi&t ra đ&n v& tôi đã m&nh đ&n hôn chàng và đ& r&i nh&ng gi&t n&&c m&t luy&n th&&ng.

* * *

Sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, gia đình tôi r&t lo âu vì hoàn toàn m&t tin t&c c&a chú Út. Ph&n Tuyên, chúng tôi đã ly d& nên không chú ý cho l&m. Riêng Nghiêm là m&i quan tâm hàng đ&u và là ni&m kh&c kho&i trong tôi. Th&i gian khá lâu, ba má tôi m&i nh&n đ&&c tin c&a chú Út g&i v& t& đ&o Guam đ&ng th&i tin cho bi&t v& ch&ng Thi&u H&ng đi theo danh sách gia đình c&a nhân viên s& quán M&ø cũng đang t&m c& t&i đó.

M&t năm r&i hai năm trôi qua tôi đã c& công tìm ki&m mà ch&ng đ&&c tin t&c v& Nghiêm. Đa s& đ&n v& Dù đã đ&&c đi&u đ&ng v& Sài Gòn tr&&c ngày m&t mi&n Nam mà sao ch&ng th&y bóng dáng chàng. Càng nghĩ đ&n Nghiêm lòng tôi càng đau xót. N&u chàng có m&nh h& nào thì ... ! Tôi th&c s& không dám nghĩ đ&n n&i b&t h&nh m&t Nghiêm.

M&t hôm, nhân viên b&u đi&n đ&n t&n nhà trao gi&y báo có thùng quà c&a chú Út. Trong lúc gia đình thi&u th&n mà đ&&c quà t& h&i ngo&i g&i v& thì không có gì sung s&&ng h&n. Nh&ng ni&m h&nh phúc l&n lao b&t ng& đ&i v&i tôi là chú Út cho đ&a ch& tr&i từ Nghiêm đang c&i t&o. Tôi đ&c th& mà n&&c m&t vui m&ng ch&y r&n r&a. Tôi yêu chàng, tình yêu đ&n ph&&ng t& thu& thi&u th&i cho đ&n bây gi& không h& phai nh&t. Tôi l&p t&c làm đ&n xin phép đ&a ph&&ng đ&n tr&i từ thăm Nghiêm.

Truyện Tình của Diễm Khoa

Tác Giả: Hồ o Nhiên Nguyễn Tấn Ích
Thứ Tư, 10 Tháng 3 Năm 2010 23:01

Số hi vọng diễm n bết ngọt của tôi từ khi khu thăm nuôi, khi n Nghiêm bết chấp n quy, bết chấp còng súng của v binh coi tù, chàng ch y ào từ i ôm ch m l y tôi. Đ ng yên trong vòng tay chàng, tôi ng c m t nhìn lên khuôn m t đ m đĩa n c m t của Nghiêm. Dòng l trôi d n xu ng đôi gò má trứng sâu v i màu da vàng v t. Tôi đón nh n nh ng gi t l r i ào t xu ng m t tôi đ nghe n c m t mình chan hòa cùng v i dòng l m có mang c h ng v tình yêu của chàng.

T đó, theo quy đ nh của tr i tù, c ba tháng m t l n tôi l i v t su i bằng đèo đ đ c g p m t Nghiêm và chính chàng cũng kh c kho i ch mong...

* * *

Cháu Diễm Khoa yêu quý,

Nhân l k ni m 20 Năm Ngày c i và 15 năm Đ nh c Hoa K của v ch ng cháu, chú Út m o mu i vi t l i chuy n n y đ làm quà t ng cho Nghiêm và Diễm Khoa.

M i duyên tình “gìn vàng gi ng c” của hai ng i nh th đ y. Tình yêu đ n ph ng nh nh a cây nuôi l n d n cho đ n khi ra hoa k t qu . Cháu Diễm Khoa đã s ng th c v i lòng, theo ti ng g i trái tim mình cùng v n lên v i s c m nh của tình yêu.

Đã m t th i Nghiêm phong kín tâm t trong v b c đ o m o của ng i chú đ Diễm Khoa ph i tr i qua m t ph n đ i kh l y. Tình yêu p không bày t đ c nh h t cát gây th ng tích trong ru t loài trai đ r i th i gian k t t thành h t trên châu. H t ng c tình của hai cháu mãi mãi lóng lánh k t thành chu i cho nh ng đ a con yêu sau n y.
Xin chúc m ng h nh phúc của hai ng i.